

دستگاه زایای گیاه

هدف‌های رفتاری: پس از پایان این فصل از فراگیر انتظار می‌رود:

۱- بخش‌های اصلی گل را توضیح دهد.

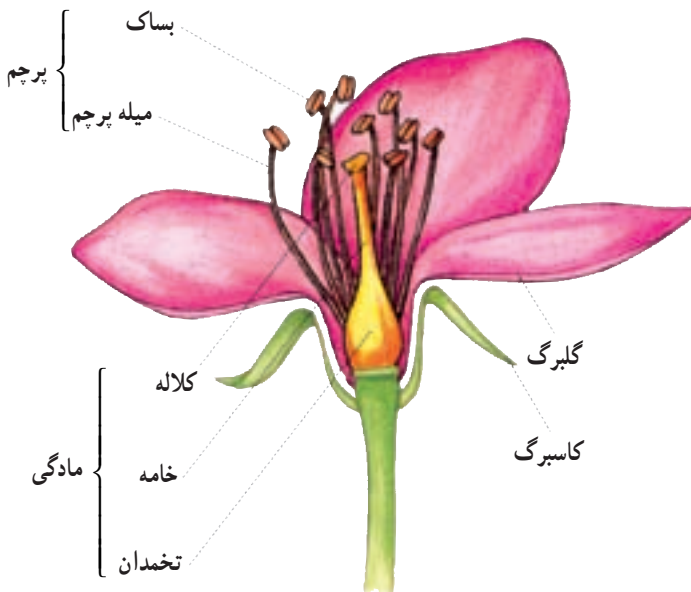
۲- ساختمان تخمک را رسم کند.

۳- انواع گل‌ها را شرح دهد.

۴- دانه‌گرده را توضیح دهد.

۵- تشکیل میوه را شرح دهد.

۶- انواع میوه را طبقه‌بندی کند.

شکل ۱-۳- گل

گل

گل دستگاه تولید مثل می باشد. در نباتات پست گل خیلی ساده ولی در نباتات عالی و بیدازادان گل به حد اعلائی رشد خود می رسد. اصولاً دستگاه تولید مثل (گل) مجموع برگ های تغییر شکل یافته ایست که مانند سایر برگ ها در روی ساقه گیاه قرار گرفته است.

شکل ظاهری و قسمت های مختلف گل: هر گل ابتدا به صورت غنچه و سپس شکفته می شود.

کار اصلی گل تولید میوه و دانه می باشد.

هر گل از قسمت های زیر تشکیل یافته است:

۱- **دمگل:** ساقه باریکی است که گل را به ساقه متصل می کند.

۲- **برگچه:** در محلی که دمگل به ساقه متصل می شود برگچه وجود دارد که به اشکال و رنگ های مختلف می باشد. در گل کاغذی بزرگ و رنگی و در گل شیپوری قیف مانند و سفید است.

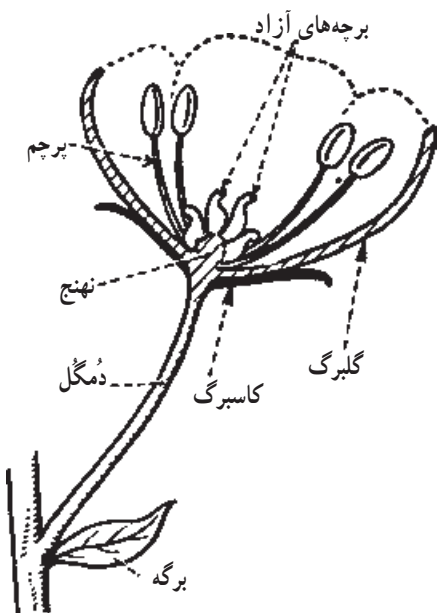
۳- **نهنج:** قسمت برجسته ی انتهای دمگل را نهنج می نامند که در بعضی از گل ها برجسته و مشخص و در پاره چندان مشخص نیست.

۴- **کاسبرگ:** مجموع برگ های سبز را

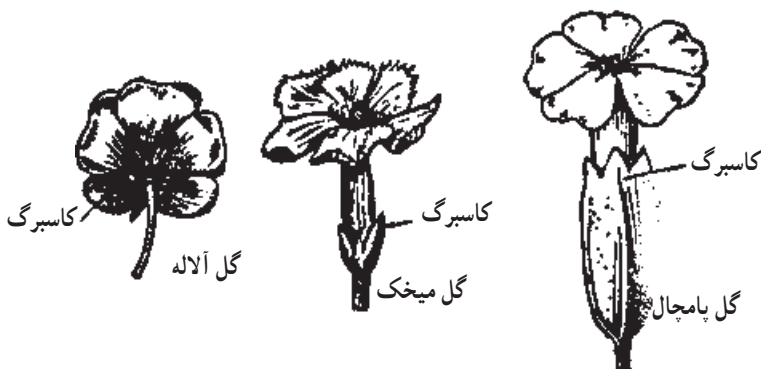
کاسبرگ می نامند ولی کاسبرگ هایی نیز وجود دارند که همانند گلبرگ هستند مانند زنبق و لاله. عده کاسبرگ ها در گل های مختلف متفاوت است در خشخاش ۲ و در شب بو ۴ و در گیاهان تک لپه ای ۳ یا مضربی از آن است.

کاسه گل را منظم گویند، وقتی همه کاسبرگ ها به یک اندازه باشند مانند گل سرخ. اگر کاسبرگ ها به یک اندازه نباشند کاسه گل را نامنظم گویند مانند گل نخود.

کاسه گل جدا کاسبرگ است. هنگامی که کاسبرگ های آن جدا از یکدیگر باشند مانند کاسبرگ آلاله و گل را بیوسته کاسبرگ گویند وقتی که قسمت بیشتر کاسبرگ ها به هم چسبیده باشد مانند کاسه گل

شکل ۲-۳ - اندام های گل لاله

(گل آلاله جدا کاسبرگ است) (گل میخک پیوسته کاسبرگند) (گل پامچال و گل کاسبرگ)

شکل ۳-۳ - گل‌های پیوسته کاسبرگ و جدا کاسبرگ

میخک و پامچال. کاسه گل پامچال شبیه لوله است.

۵ - گلبرگ یا جام: مجموع برگ‌های رنگین را گلبرگ یا جام گل نامند که به شکل‌ها و رنگ‌های گوناگون مشاهده می‌شود و زیبایی گل‌ها عموماً از آن‌ها است. عده گلبرگ‌ها غالباً برابر عده کاسبرگ‌ها است مانند آلاله که ۵ کاسبرگ و ۵ گلبرگ دارد و در پاره‌ای از گل‌ها عده گلبرگ‌ها بیشتر از عده کاسبرگ‌ها است مانند خشخاش که دارای ۲ کاسبرگ و ۴ گلبرگ می‌باشد.

جام گل یا گلبرگ‌ها را منظم گویند، وقتی گلبرگ‌ها یک اندازه باشند مانند جام گل شب‌بو و توت‌فرنگی. جام گل را نامنظم گویند، اگر گلبرگ‌ها به یک اندازه نباشند مانند جام گل نخود که از ۵ گلبرگ نابرابر ساخته شده است. یکی از گلبرگ‌ها که بزرگتر است درفش نام دارد و دو گلبرگ آن به نام بال و دو تای دیگر را ناو می‌نامند.

گل را جدا گلبرگ یا گشاده جام گویند وقتی که گلبرگ‌های آن از یکدیگر جدا باشند مانند گل سرخ. هنگامی که گلبرگ‌ها به هم چسبیده باشند گل را پیوسته جام یا پیوسته گلبرگ می‌گویند.

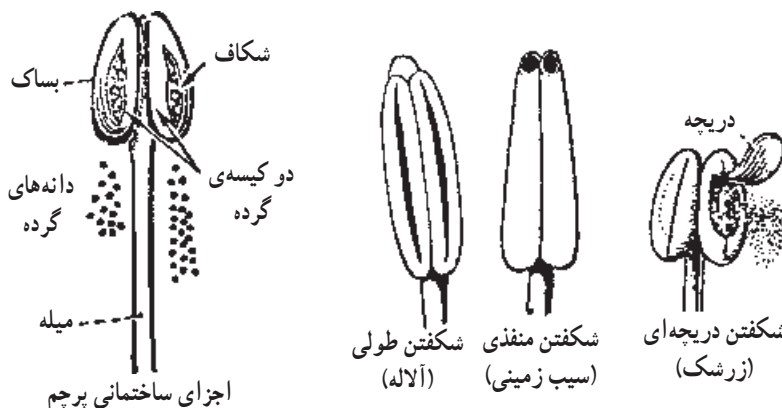

شکل ۴-۳ - وضع گلبرگ‌ها در گل‌های منظم و نامنظم

مانند گل نیلوفر و توتون. وضع جام گل در رده بندی گیاهان از اهمیت خاصی برخوردار است. جام گل به اشکال مختلفی دیده می شود از قبیل جام چلبیایی، میمون، پروانه آسا، شیپوری، لوله ای، لوله ای زبانه ای و استکانی.

پرچم ها یا نافه (اندام های نر)

هر پرچم^۱ به طور معمول از میله و بساک درست شده است. میله در سمت پایین معمولاً به نهنج چسبیده و در سمت بالا به بخش حجیمی به نام بساک ختم می شود. بساک جوان از سلول های پارانشیمی مشابه تشکیل شده است، اما کم کم در بساک چهار گروه سلولی به نام سلول های مادر گرده در چهار گوشه آن متمایز می شوند. وقتی بساک می رسد، از این چهار توده سلولی چهار کیسه گرده^۲ حاصل می آید.

شکل ۳-۵ - ساختمان پرچم و انواع شکفتن پرچم ها

تعداد پرچم ها در گل های مختلف متفاوت است. در نعناع ۴، شب بو ۶ و در لوبیا ۱۰ و در خشخاش بیش از ۱۰۰ می باشد. در گیاهان تک لپه تعداد پرچم ها ۳ یا مضربی از آن است. اندازه پرچم های بعضی از گل ها متفاوت است به طوری که در شب بو ۴ پرچم بلند و ۲ پرچم کوتاه است و در نعناع دو پرچم بلند و دو پرچم کوتاه است. رنگ بساک در بیشتر گل ها زرد است و ممکن است به رنگ های دیگر هم باشد چنان که در گل هلو قرمز و در یاس بنفش و در خشخاش سیاه رنگ است. بیشتر گل ها پرچم های آزاد دارند مانند آلاله و شب بو، ولی پرچم بعضی از گل ها ممکن است

۱- میکروسپورانژ

۲- میکروسپوروفیل

به یکدیگر یا به جدار جام گل چسبیده باشند. مانند پرچم‌های گل نخود که از ۱۰ پرچم، ۹ پرچم به هم چسبیده و یک عدد آزاد است. ممکن است همه پرچم‌ها به هم چسبیده و تشکیل لوله‌ای بدهند مانند گل مینا.

بساک پرچم دارای چهار کیسه است که دو به دو به هم راه دارند. پس از رسیدن بساک یعنی پس از آماده شدن دانه‌های گرده شکاف یا سوراخ یا دریچه‌ای در آن پیدا می‌شود تا دانه‌های گرده را بیرون بریزد. شکفتن بساک پرچم‌ها در گیاهان مختلف متفاوت می‌باشد.

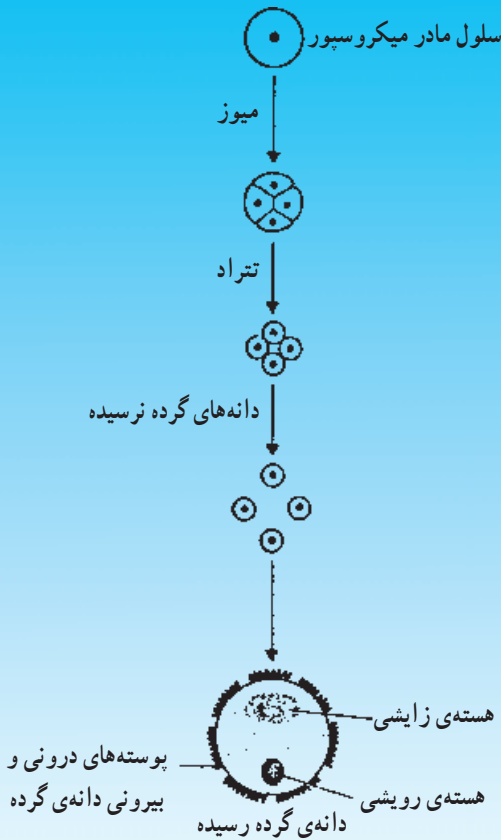
برای مطالعه

ساختمان دانه گرده

هر دانه گرده جسمی میکروسکوپی است که در سطح خارجی آن تزییناتی وجود دارد که در گونه‌های مختلف گیاهی گوناگون است. دانه گرده از اجزای زیر درست شده است.

الف — پوسته‌ها: دو پوسته دانه گرده را احاطه می‌کنند. پوسته خارجی منفذ دارد و از جنس کوتین است و به آن انگزین می‌گویند. سطح خارجی این پوسته ناهموار بوده و در گونه‌های مختلف شکل‌های گوناگون دارد و در تشخیص نوع گیاه مؤثر است. پوسته داخلی از جنس سلولز است و انتین نام دارد.

ب — سلول‌ها: دو سلول

شکل ۳-۶- مراحل پیدایش دانه گرده

به نام سلول‌های رویشی و زایشی در درون هر دانه‌ی گرده جای دارند. سلول رویشی بزرگتر است و سلول زایشی را دربر گرفته است. به‌طور معمول در سیتوپلاسم این سلول‌ها رنگیزه کاروتنوئیدی وجود دارند که رنگ‌دانه‌های گرده را سبب می‌شوند. دانه‌های گرده‌ی بعضی گیاهان در هوا پراکنده شده و به مواد موجود در آتمسفر، آلوده می‌شوند و با ورود به مجاری تنفسی در بعضی افراد حالت آلرژی یا حساسیت به‌وجود می‌آورند.

دانه‌های گرده چگونه در کیسه‌های گرده ساخته می‌شوند؟ در داخل هر کیسه گرده یا میکروسپورانژ سلول‌های $2n$ کروموزومی به نام سلول‌های مادر میکروسپور یا مادر دانه‌ی گرده وجود دارند. هرکدام از این سلول‌ها با تقسیم میوزی چهار سلول n کروموزومی به نام میکروسپور به‌وجود می‌آورد. سپس هسته هر میکروسپور به طریق میتوز تقسیم می‌شود و هر دو هسته پدید می‌آورد. یکی از این هسته‌ها با مقداری سیتوپلاسم، سلول زایشی را به‌وجود می‌آورد و هسته دیگر با بقیه سیتوپلاسم به سلول رویشی تبدیل می‌شود. سپس با به‌وجود آمدن پوسته‌های انتین و اگزین، هر میکروسپور به یک دانه گرده یا گامتوفیت نر تبدیل می‌شود.

شکفتن بساک: در هنگامی که میکروسپور تبدیل به دانه گرده می‌شود، بساک نیز تغییراتی حاصل کرده، به بساک رسیده تبدیل می‌شود. لایه مکانیکی بساک که تنها دیواره‌ی خارجی سلول‌های آن نازک باقی مانده است در اثر خشکی هوا بیش از دیواره‌های دیگر، آب خود را از دست داده و جمع می‌شود و در نتیجه بساک را پاره می‌کند. شکفتن بساک همیشه با ایجاد شکاف انجام نمی‌شود، گاهی شکوفایی بساک، مانند سیب‌زمینی با پدید آمدن روزن و گاهی مانند زرشک با ایجاد دریچه صورت می‌گیرد. چون در شکفتن بساک گیاهان در اکوسیستم‌های آبی، خشکی هوا دخالتی ندارد، بنابراین مکانیسم شکفتن بساک در همه گیاهان به یک صورت نیست.

مادگی^۱

واحدهای سازنده‌ی مادگی پرچه نام دارند. هر برچه ساختمانی همانند برگ دارد و می‌توان آن را یک برگ تغییر شکل یافته به حساب آورد. مادگی ممکن است از یک یا چند برچه درست شده

باشد که در حالت اول آن را ساده و در حالت دوم مرکب می‌نامند. در مادگی مرکب ممکن است برچه‌ها از هم جدا (آلاله و توت‌فرنگی) و یا به هم پیوسته باشند (زنبق، پامچال، اطلسی). در هر برچه و در نتیجه در هر مادگی سه بخش تخمدان، خامه و کلاله وجود دارد. تخمدان بخش حجیم برچه است و در درون آن ساختارهایی به نام تخمک پدید می‌آیند. تخمک‌ها حامل گامت‌های ماده‌اند. خامه ستون باریکی است که از سلول‌های پارانشیمی ساخته شده و از آن رگبرگی می‌گذرد. در بخشی از خامه بافت مغذی وجود دارد که لوله‌گرده از آن راه به تخمک می‌رسد. کلاله بخش پهن انتهایی خامه است. سلول‌های ترش‌حی کلاله ماده چسبناکی را می‌سازند که برای رویش دانه‌های گرده محیط مناسبی را پدید می‌آورد.

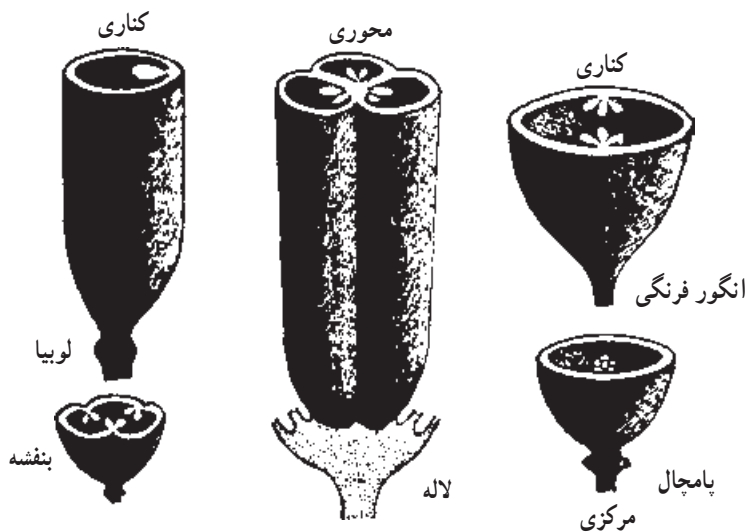
جفت‌بندی و انواع آن

ترتیب استقرار تخمک‌ها را در درون تخمدان جفت‌بندی می‌گویند. انواع جفت‌بندی از این قرارند:

جفت‌بندی کناری: در این جفت‌بندی، تخمک‌ها در سطح داخلی تخمدان قرار می‌گیرند. در تخمدان لوبیا که از یک برچه تشکیل شده، تخمک‌ها در محل اتصال دوتایی برچه قرار دارند و در بنفشه که از سه برچه تشکیل شده، کنار هر برچه به کنار برچه‌ی دیگر متصل می‌شود و به این ترتیب مادگی سه‌برچه‌ای تک‌خانه به وجود می‌آید و تخمک‌ها در کناره‌ی تخمدان در محل جفت قرار می‌گیرند.

جفت‌بندی محوری: در این جفت‌بندی کناره‌های برچه‌های تشکیل‌دهنده‌ی مادگی در وسط تخمدان به یکدیگر پیوسته و محور میانی تخمدان را تشکیل می‌دهند. بنابراین به تعداد برچه‌ها در داخل تخمدان حفره به وجود می‌آید و تخمک‌ها به صورت ردیف‌هایی در طول محور میانی قرار می‌گیرند مانند گیاهان تیره‌ی سوسن.

جفت‌بندی مرکزی: این جفت‌بندی در مادگی‌های چندبرچه و تک‌خانه مانند پامچال وجود دارد. تخمک‌ها بر روی ستون آزاد در مرکز تخمدان که از رشد قاعده‌ی محل اتصال برچه‌ها حاصل آمده، قرار می‌گیرند.

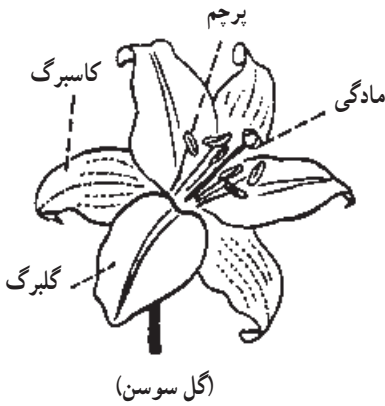
شکل ۷-۳- انواع جفت بندی ها

برای مطالعه

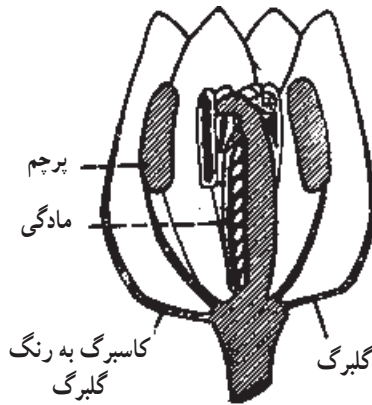
تخمک ها چگونه ساخته می شوند؟

ابتدا در دیواره‌ی تخمدان در محلی به نام جفت یک برآمدگی پدیدار می‌شود. این برآمدگی شامل توده‌ای از سلول‌هاست که بعدها پارانشیم خورش را پدید می‌آورند. سپس در سمت خارج این توده‌ی سلولی دو پوسته به وجود می‌آیند. همزمان با این تغییرات یکی از سلول‌های خورش از بقیه متمایز می‌گردد. این سلول که مانند سایر سلول‌های پارانشیم خورش، $2n$ کروموزومی است، سلول مادر مگاسپور نام دارد. سلول مادر مگاسپور با تقسیم میوز چهار سلول n کروموزومی به نام مگاسپور تولید می‌کند. یکی از این چهار سلول بزرگ می‌شود و سه سلول دیگر از بین می‌روند. هسته‌ی سلول باقی‌مانده (مگاسپور) سه بار به طریق میتوز تقسیم می‌شود و ۸ هسته n کروموزومی حاصل می‌کند. سرانجام هر کدام از این هسته‌ها با مقداری سیتوپلاسم تبدیل به یک سلول می‌شود. ۶ تا از این سلول‌ها در قطبین سلول مگاسپور قرار می‌گیرند و دو تای دیگر در مرکز سلول دو هسته‌ای را به وجود می‌آورند. اکنون سلول بزرگ مگاسپور شامل ۷ سلول است و آن را کیسه رویانی (گامتوفیت ماده) می‌نامیم.

گل‌ها را از نظر دارا بودن اجزای گل به دو دسته گل کامل و گل ناقص تقسیم می‌نمایند.
 گل کامل: گلی را کامل گویند هرگاه هر چهار جزء اصلی گل یعنی گل کاسه، جام، ناله و مادگی
 (برچه) در گل مشاهده گردد مانند شنبو، آلاله، نیلوفر آبی و گل شراب.
 گل ناقص: هرگاه گل فاقد یکی از اجزای اصلی باشد آن را ناقص می‌نامند.

(گل سوسن)

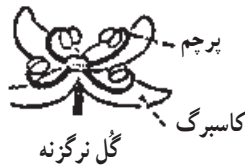
(برش طولی گل لاله)

دو نمونه گل کامل

گل ماده گزنه

(گل نر و گل ماده)

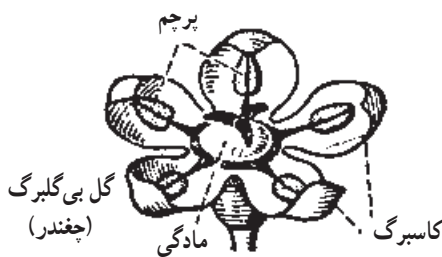
گل نر گزنه

کاسبرگ رنگی

گل بی کاسبرگ و گلبرگ
(زبان گنجشک)

گل بی گلبرگ
(جغدند)

گل بی گلبرگ
(لاله عباسی)

شکل ۸-۳- گل‌های کامل و گل‌های ناقص

گل‌های ناقص دارای دو نوع مختلف می‌باشند.

– پاره‌ای فاقد کاسه و جام گل می‌باشند و آن‌ها را برهنه می‌گویند.

– پاره‌ای از گل‌ها فاقد گلبرگ هستند در آن صورت آن‌ها را بی‌گلبرگ گویند.

گل‌هایی که دارای نافه و مادگی هستند خواه دارای کاسه و جام بوده و یا فاقد آن باشند گل‌های هرمافروdit (نر ماده) نامیده می‌شوند مانند گل‌های گندم، میخک، اطلسی، شب‌بو و غیره. گل‌هایی که فاقد نافه‌اند گل ماده و گل‌هایی که فاقد مادگی هستند گل نر گویند. هرگاه گل نر روی یک درخت و گل ماده روی درخت دیگر باشد گیاه را دو پایه می‌نامند مانند بید، خرما و پسته. در صورتی که گل‌های نر و گل‌های ماده در روی یک گیاه باشند آن را یک پایه می‌گویند. مانند بلوط، فندق و گردو.

گاهی در بعضی نباتات در روی یک پایه آن، هم گل‌های نر ماده (هرمافروdit) و هم گل‌های یک جنسی (نر یا ماده) دیده می‌شود. این قبیل نباتات را پلی‌گام می‌نامند.

گل‌های منظم و گل‌های نامنظم: گل‌هایی که اجزای ساختمانی آن‌ها نسبت به محور گل قرینه باشند گل‌های منظم نام دارند مانند گل لاله و توت‌فرنگی. اگر اجزای ساختمانی گل با یکدیگر مساوی نباشند ولی نسبت به صفحه‌ای که از دمگل می‌گذرد قرینه باشد گل را نامنظم می‌گویند مانند گل نخود. نباتات اتوفکوند و هتروفکوند: هرگاه تخمک‌های درون تخمدان یک گیاه (گامت ماده) با محتوی دانه گرده (گامت نر) همان گیاه تلقیح گردد می‌گویند گیاه به طریق اتوفکوند تولید بذر نموده است و این نوع گیاهان را اتوگام می‌نامند مانند گندم و نخود. در صورتی که تخمک درون تخمدان گیاهی به وسیله گیاه دیگر تلقیح گردد آن را هتروفکوند نامند و این نوع گیاهان را الوگام می‌گویند مانند چغندر.

گیاهانی نیز یافته می‌شوند که وضعی بینابین دارند و این نوع گیاهان را الواتوگام می‌گویند. شناسایی گیاهان الوگام و گیاهان اتوگام از نظر اصلاح نباتات در رابطه با تهیه بذر مرغوب و مناسب اهمیت فراوان دارد.

اقسام گل آذین

چگونگی قرار گرفتن گل‌ها روی ساقه را گل آذین گویند.

گل آذین‌های ساده یک دمگل اصلی داشته و چند گل به آن متصل است در صورتی که در

گل آذین‌های مرکب دمگل‌های فرعی از آن منشعب می‌شوند.

دمگل: پایک هر گل در گل آذین.

دمگل آذین: پایک گل آذین.

ساقه برهنه: پایک بدون برگی که از زمین خارج می‌شود و حامل گل آذین است.

محور: محور اصلی گل آذین.

گریبانه: فلس و یا برگ‌های کوچکی که در زیر گل آذین‌های متراکم قرار گرفته مثل گیاهان خانواده‌های چتریان و گل قاصد.

برگه، چمچه: برگه و یا برگ‌هایی که گل آذین را احاطه می‌کند و یا در زیر آن قرار گرفته مثل گل شیپوری و پیاز.

گوزن یکسویه: در زیر گل انتهایی یک شاخه حامل یک گل، وجود دارد. در صورتی که مجدداً گلدهی ادامه یابد گوزن یکسویه مرکب تشکیل می‌شود.

گوزن دم عقربی: گوزن یکسویه مرکب که به ترتیب شاخه‌ها در جهات مختلف منشعب می‌شوند.

گوزن باد بزنی: گوزن یکسویه مرکبی که به ترتیب از چپ و راست منشعب می‌شوند و نوک همه آن‌ها در یک سطح قرار دارد.

گوزن حلزونی: گوزن یکسویه مرکبی که انشعابات همه از یک جهت خارج می‌شوند و در یک سطح قرار گرفته‌اند.

گوزن دوسویه: در زیر گل انتهایی ۲ شاخه حامل گل روبه‌روی هم قرار دارند. در صورتی که مجدداً انشعابات ادامه یابد، گوزن دوسویه مرکب تشکیل می‌شود.

خوشه: نوعی گل آذین که محور اصلی آن طویل شده و دمگل‌های حامل گل به آن متصل می‌گردند.

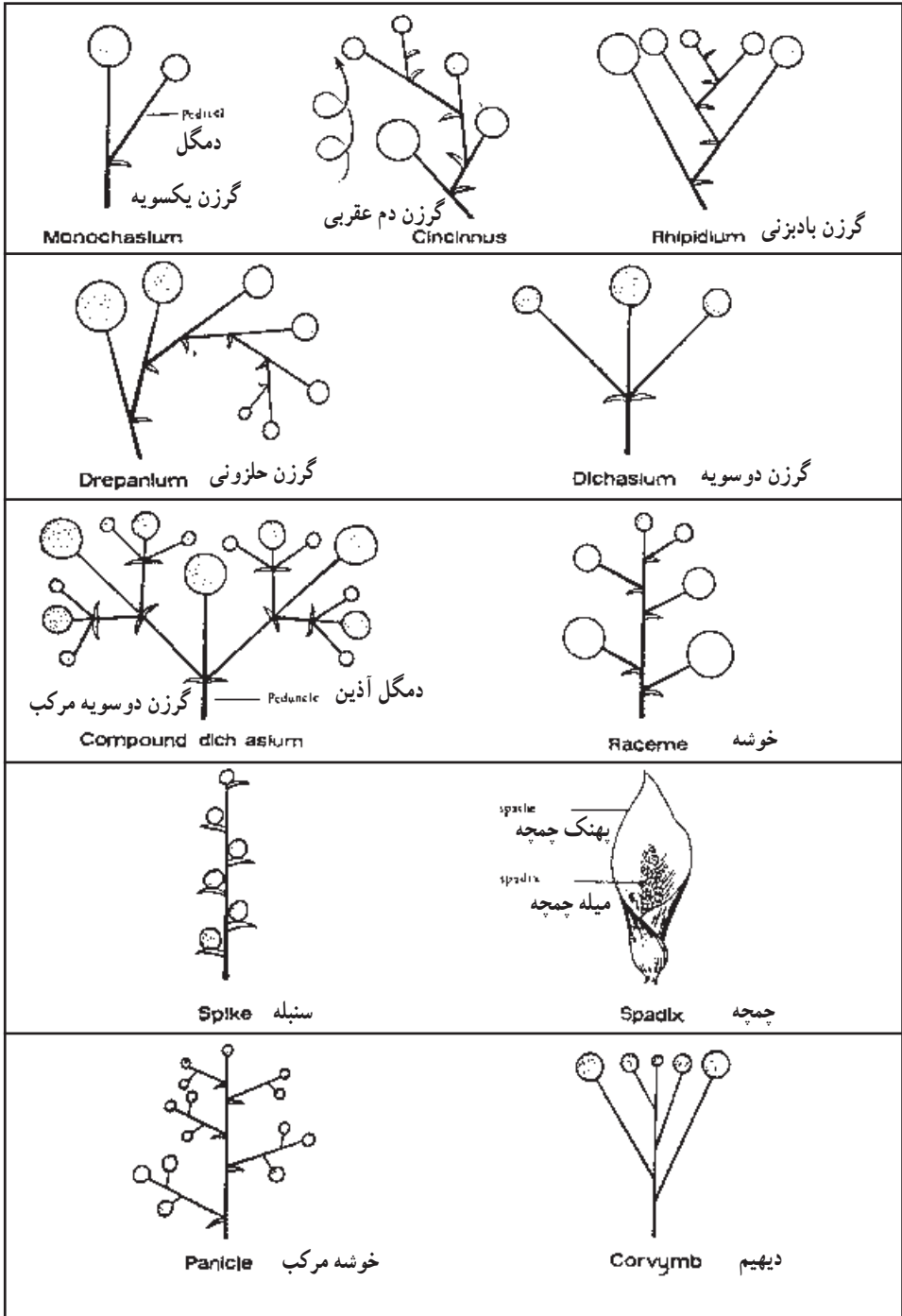
سنبله: شبیه خوشه ولی گل‌ها بدون دمگل هستند.

میله چمچه: سنبله‌ای با محور ضخیم و گوشتی مثل گل شیپوری.

خوشه مرکب: نوعی گل آذین با یک محور اصلی و انشعاباتی که خود مجدداً منشعب می‌گردند.

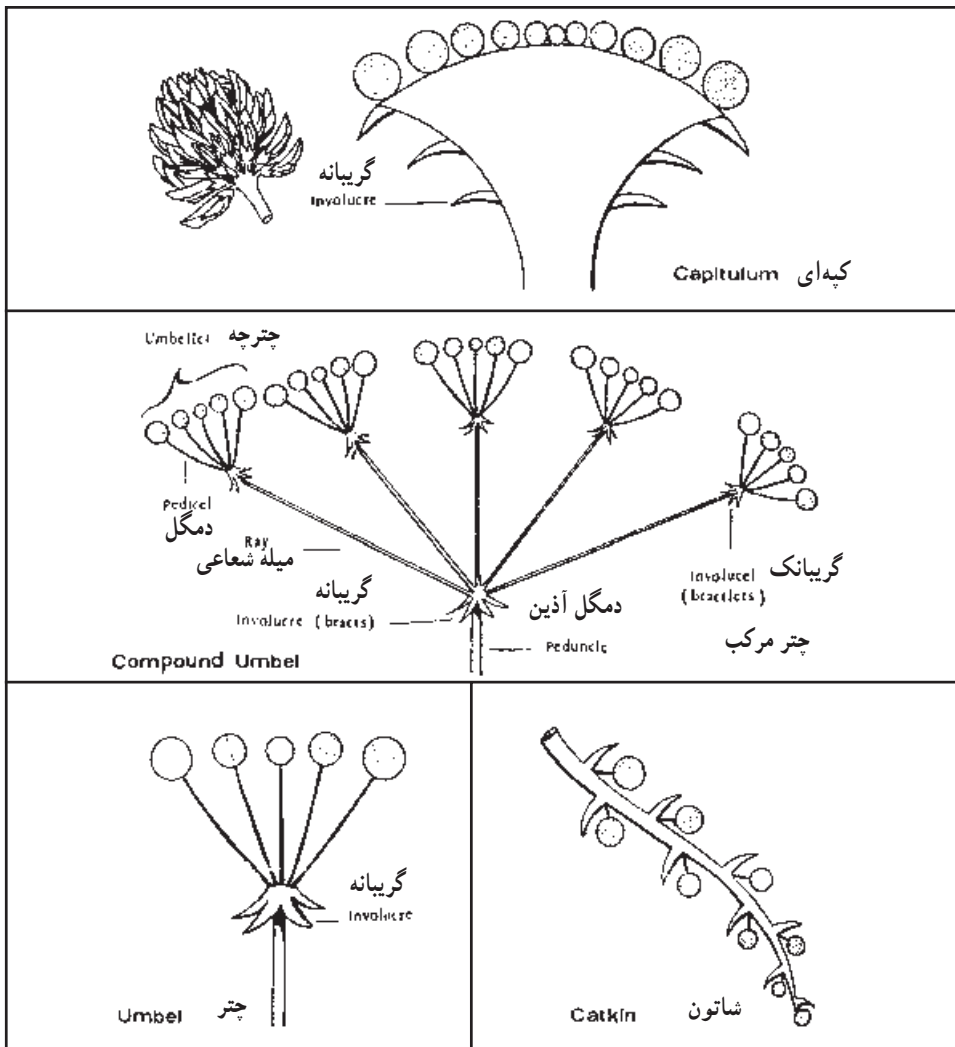
دیپسیم: نوعی گل آذین که دمگل‌های پایینی طویل تر شده، به نحوی که گل‌ها در بالا همه در یک سطح قرار می‌گیرند.

شکل ۹-۳

کپه‌ای، کلاپرک، سرسان: نوعی گل آذین شامل کپه‌ای با گل‌های بدون دمگل و به صورت فشرده به هم و انبوه.

شکل ۱۰-۳

چتر: نوعی گل آذین که در آن تمام دمگل‌ها از یک نقطه خارج می‌شوند. در صورتی که دمگل‌های دیگری از دمگل‌های اصلی منشعب گردد گل آذین چتر مرکب خواهد بود. شاتون، دم‌گره‌ای: شبیه سنبله که یک‌جا خزان می‌کند و دارای گل‌های تک جنسی و بدون گلبرگ است.

فعالیت عملی ۳-۱:

هنرجویان گرامی انواع گل آذین در گیاهان مختلف را جمع‌آوری و شناسایی نمایید.

تعداد و وضع قطعات گل در گیاهان مختلف متفاوت است و از این تفاوت‌ها برای رده‌بندی گیاهان استفاده می‌شود.

به خطر اهمیت گل در شناسایی گیاهان نهان‌دانه، گیاه‌شناسان راه‌هایی را برای نشان دادن ویژگی‌های گل پیشنهاد کرده‌اند، مانند تهیه‌ی برش طولی و رونگاره‌ی گل.

رونگاره‌ی گل: هرگاه صفحه‌ای فرضی پوشش‌های گل را به‌طور افقی در بخش میانی و پرچم‌ها را از ناحیه بساک و مادگی را از ناحیه‌ی تخمدان برش داده و تصویر برش‌های به‌دست آمده را به همان ترتیبی که بر روی گل قرار دارند روی صفحه‌ای افقی رسم کنیم، رونگاره‌ی آن گل به دست می‌آید. به طوری که در شکل ملاحظه می‌شود در رونگاره تعداد، وضعیت قرارگرفتن، پیوستگی و آزادبودن، منظم یا نامنظم بودن قطعات تشکیل‌دهنده‌ی گل هم‌چنین ویژگی‌های تشریحی بساک و تخمدان به آسانی مشخص می‌شود.

دیاگرام گل در گیاهان تیره ختمی

دیاگرام گل در گیاهان تیره کلم

دیاگرام یک سنبله‌گندم

شکل ۱۱-۳

گرده افشانی و آمیزش گامت‌ها

گرده افشانی عبارت است از انتقال دانه‌های گرده پرچم یک گل به روی کلاله مادگی همان گل یا گل دیگری از همان گونه. گرده افشانی ممکن است به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم انجام شود. در گرده افشانی مستقیم، دانه‌های گرده یک گل به روی مادگی همان گل انتقال می‌یابد این نوع گرده افشانی به‌طور معمول در یک گل هرمافرودیت (گلی که هم پرچم و هم مادگی دارد) و پرچم‌ها و مادگی‌ها با هم می‌رسند، انجام می‌شود. همچنین در مواردی مانند گل نخود که گلبرگ‌ها فضای مسدودی به‌وجود آورده و پرچم‌ها و مادگی در آن جای می‌گیرند، اجباراً گرده افشانی مستقیم انجام می‌دهند. از سوی دیگر هرگاه گرده افشانی بین دو گل (تک‌جنسی یا هرمافرودیت) انجام گیرد، گرده افشانی را غیرمستقیم می‌گویند. گرده افشانی غیرمستقیم به کمک حشرات، باد، آب، جانوران دیگر و به‌طور مصنوعی به‌وسیله آدمی انجام می‌گیرد، اما گرده افشانی به‌وسیله حشرات و باد عمومیت بیشتری دارد.

گرده افشانی به‌وسیله حشرات در بین گیاهان بسیار رایج است. گل‌هایی که به کمک حشرات گرده افشانی می‌کنند، سازگاری‌های خاصی حاصل کرده‌اند. این گل‌ها با رنگ، بو و نوش یا شهد خود حشرات را به سوی خود جلب می‌کنند. نوش در نوشگاه ساخته می‌شود. نوشگاه در نقاط مختلف از جمله در پای گلبرگ‌ها، پرچم‌ها و بر روی بخش‌هایی از نهنج و غیره قرار دارند. نوش

شکل ۱۲-۳- گرده افشانی در گیاه سالویا

از ترشحات گیاهی است و در آن مواد قندی وجود دارد، پروانه‌ها، زنبوران بویژه زنبور عسل غذای خود را از نوش گل‌ها تأمین می‌کنند. اندازه‌ی گل‌ها اغلب با جنه‌ی حشره هماهنگی دارد، به طوری که حشره به راحتی در درون گل به گونه‌ای جای می‌گیرد که بدنش با دانه‌های گرده و مادگی تماس پیدا می‌کند.

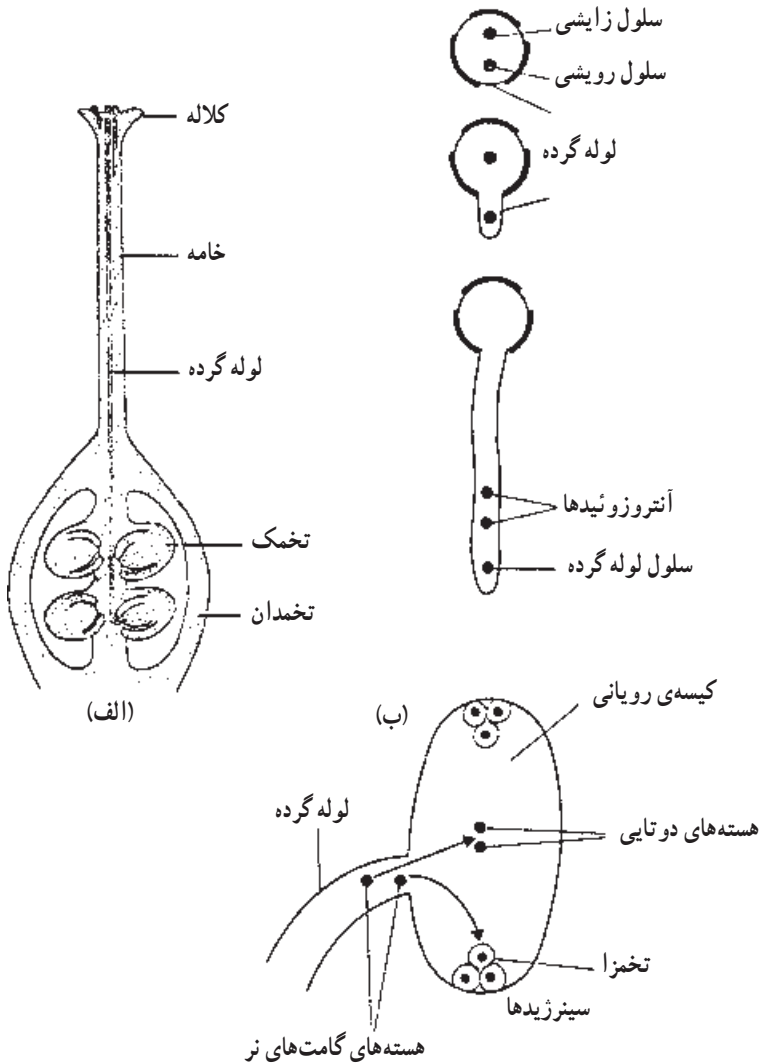
بسیاری از گیاهان بوته‌ای و درختان برای عمل گرده‌افشانی به حشرات نیاز ندارند. دانه‌های گرده گل این گیاهان در هوا پخش شده، به وسیله باد حمل می‌شوند. اما در این حال بیشتر دانه‌های گرده هدر می‌روند، اما بعضی به دام کلاله‌های گل‌های رسیده می‌افتد. گرده‌افشانی به وسیله باد بیشتر در گیاهانی صورت می‌گیرد که دارای گل‌های نر و گل‌های ماده‌اند و این گل‌ها روی پایه‌های جداگانه قرار دارند. در این قبیل گل‌ها، پرچم‌ها اغلب از گل خارج شده و به وسیله باد تکانه شده، دانه‌های گرده خود را آزاد می‌سازند. دانه‌های گرده این گل‌ها بسیار فراوان بوده، صاف و سبک‌اند و مسافت‌های طولانی را همراه باد طی می‌کنند. کلاله‌ها اغلب دارای اشعاعات پرممانند بوده و خارج از گل قرار می‌گیرند. این وضعیت شانس کلاله‌ها را برای به دام انداختن دانه‌های گرده که به وسیله باد حمل می‌شوند، افزایش می‌دهد. در گل‌هایی که به وسیله باد گرده‌افشانی می‌کنند، گلبرگ‌ها یا وجود ندارند و یا بسیار کوچکند و نوش گل وجود ندارد (چرا؟).

آمیزش

آمیزش عبارت است از ترکیب گامت ماده با گامت نر. محصول آمیزش، سلول تخم است. سلول تخم با تقسیمات متوالی و تحولاتی که حاصل می‌کند رویان را پدید می‌آورد. پس از آن که دانه‌های گرده بر روی کلاله مادگی نشستند، در صورتی که شرایط محیط مناسب باشد، رطوبت جذب می‌کنند و محتویات هر کدام از آن‌ها به صورت لوله‌ای به نام لوله‌ی گرده، از یکی از روزن‌های پوسته دانه گرده خارج می‌گردد. هر لوله گرده از طریق بافت مخصوصی که در خامه وجود دارد به سوی تخمدان نفوذ می‌کند و خود را به تخمک می‌رساند. سپس لوله گرده وارد تخمک می‌شود. ضمن رویش لوله گرده، هسته‌ی سلول رویشی تحلیل می‌رود و هسته‌ی سلول زایشی به طریق میتوز تقسیم می‌شود و دو سلول حاصل می‌آورد. هر کدام از سلول‌های اخیر یک گامت نر یا آنروزوئید است. پس لوله‌ی گرده‌ای که وارد تخمک می‌شود دارای دو گامت نر است. در داخل کیسه رویانی یکی از آنروزوئیدها با سلول تخمزا و آنروزوئید دیگر با سلول دو هسته‌ای ترکیب می‌شود. نتیجه‌ی این دو آمیزش به وجود آمدن تخم اصلی (۲n کروموزومی) و تخم ضمیمه (۳n کروموزومی) است (شکل ۱۳-۳).

پدید آمدن دانه

پس از آمیزش، یک سری تغییرات در تخمک صورت می‌گیرد و طی این تغییرات تخمک به دانه تبدیل می‌شود. در این فرایند از تخم اصلی رویان دانه و از تخم ضمیمه، اندوخته (آلبومن) دانه به وجود می‌آید. پوسته‌های تخمک هم در محل سفت به هم می‌رسند و پس از تغییراتی به پوسته دانه تبدیل می‌شوند.

شکل ۱۳-۳- الف - ورود لوله‌های گرده از خامه به سوی تخمک‌ها؛
ب - رویش لوله گرده و انجام لقاح مضاعف

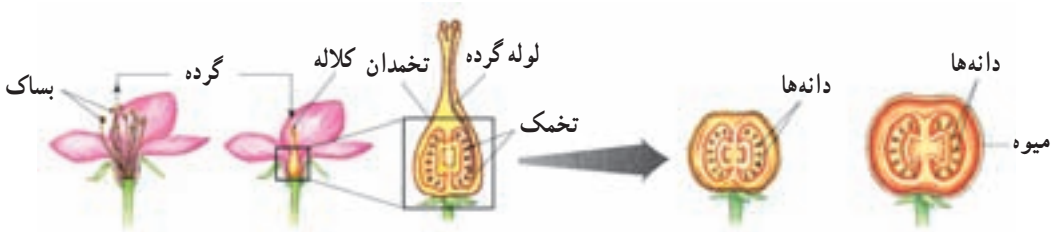
پیدایش آلبومن

تخم ضمیمه نیز همراه با تقسیمات تخم اصلی، پس از تقسیمات متوالی، بافت ویژه‌ای به نام آلبومن را می‌سازد که در حقیقت همان اندوخته‌ی دانه بوده، بعدها مورد استفاده‌ی رویان قرار می‌گیرد. تشکیل آلبومن به این ترتیب است که هسته‌ی تخم ضمیمه بی‌درپی تقسیم شده و اطراف دیواره‌ی کیسه‌ی رویانی را اشغال می‌کنند درحالی که بخش میانی کیسه‌ی رویانی دارای مقداری سیتوپلاسم محتوی مواد غذایی و واکوئل است. هسته‌های حاصل از تخم ضمیمه به تکثیر خود ادامه داده تمام حجم کیسه‌ی رویانی را اشغال می‌کنند. لایه‌ی بیرونی آلبومن در بسیاری از گیاهان با ترشح آنزیم‌هایی تمام خورش داخل تخمک را به مصرف خود رسانده و به این ترتیب خورش در اغلب موارد کاملاً از میان می‌رود.

به طوری که ملاحظه می‌شود تخم ضمیمه از اندوخته‌ی کیسه‌ی رویانی استفاده کرده تکثیر می‌یابد و معمولاً تمام سلول‌های خورش را نیز به مصرف می‌رساند. درحالی که خود غذای مناسبی را برای رویان فراهم می‌آورد و سرانجام مورد تغذیه‌ی رویان قرار می‌گیرد.

تشکیل میوه

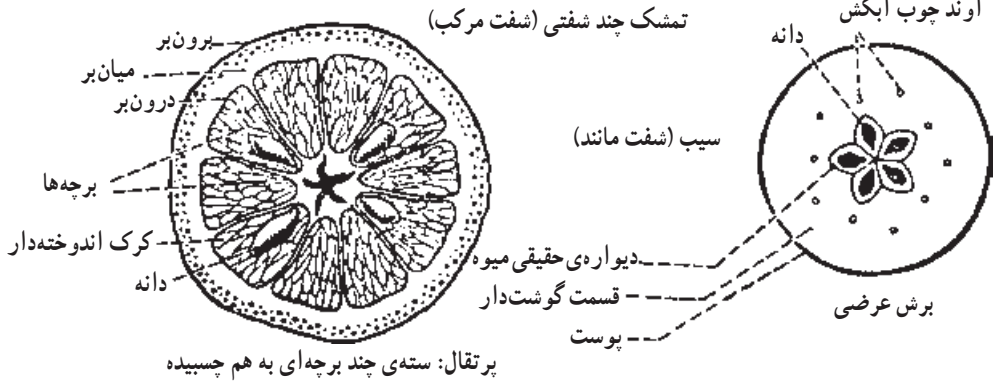
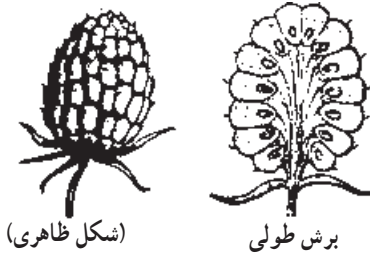
در مدتی که رشد و نمو تخمک در جریان است تغییراتی نیز در بخش‌های مختلف تخمدان به وجود می‌آید و این اندام تبدیل به میوه می‌شود. دیواره‌ی میوه که از تغییرات دیواره‌ی تخمدان حاصل می‌شود و پیرابر نام دارد شامل سه بخش کم‌ویش مشخص برون‌بر، میان‌بر و درون‌بر است که ساختمان آن برحسب نوع میوه متفاوت است.

شکل ۱۴-۳- تشکیل میوه

برون‌بر: خارجی‌ترین پوسته میوه است که در هلو کرکدار، در پرتقال ناصاف و در گیلاس صاف است.

میان بر: میان بر در بیشتر میوه‌ها قسمت خوراکی را تشکیل می‌دهد. میان بر هلو نرم، میان بر پرتقال سفید است و همراه با برون بر به نام پوست پرتقال کنده می‌شود.
 درون بر: این قسمت دانه را دربر می‌گیرد، درون بر گردو و گیلاس چوبی، درون بر انگور نازک می‌باشد و مستقیماً روی دانه چسبیده است و درون بر پرتقال به صورت کرک‌های دراز و آبدار درآمده است و بخش خوراکی میوه است.

شکل ۱۵-۳- انواع میوه‌های آبدار

اقسام میوه

میوه‌ها را از روی ساختمان فرابر آن‌ها به دو دسته تقسیم می‌کنند:
 ۱- میوه آبدار: در این نوع میوه میان بر یا درون بر عموماً آب و مواد گوناگون اندوخته می‌کنند مانند هلو که دارای میان بر آبدار و پرتقال که دارای درون بر آبدار است. میوه‌های آبدار دو نوع‌اند:
 الف - سته: درون برش نازک و کاملاً به پوست دانه چسبیده است مانند انگور.
 ب - شفت: میوه آبداری است که درون برش چوبی و ضخیم شده است. درون بر چوبی و دانه را بر روی هم هسته گویند. مانند هسته هلو و هسته گوجه.

سیب و گلابی میوه شفقی هستند که از مادگی چند برچه‌ای به وجود آمده‌اند.
۲- میوه‌های خشک: عموماً فرابر خشک دارند و دانه آن‌ها به مصرف تغذیه می‌رسد.
میوه‌های خشک دو دسته‌اند:

الف - ناشکופا

به شکل‌های زیر می‌باشند:

- اگر فرابر نازک داشته باشند که به دانه چسبیده باشد آن را گندمه گویند مانند گندم.

- اگر فرابر میوه خشک و چوبی شده باشد میوه فندقه نامند مانند فندق.

ب - شکופا

این نوع میوه خشک پس از رسیدن شکفته می‌شود و دانه‌ها به صورت‌های گوناگون بیرون می‌ریزند و انواع آن‌ها عبارتند از:

- میوه شکوفایی که با یک شکاف باز می‌شود و آن را برگه می‌گویند مانند زبان پس قفا (زبان در قفا).

- میوه شکوفایی که با دو شکاف باز می‌شود و آن را نیام می‌گویند مانند نخود، لوبیا و باقلا.
اگر طول میوه کم بود (خورجین کوتاه) و آن را خورجینک نیز می‌گویند.

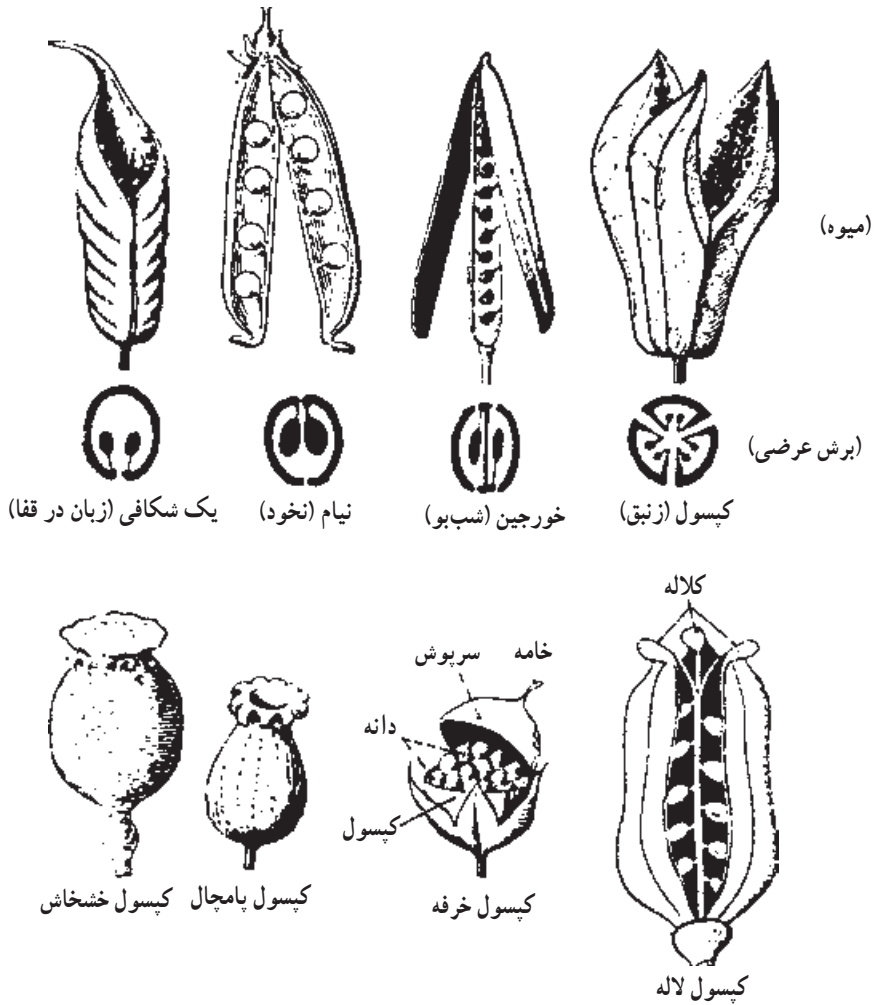
- نوع دیگر میوه‌های شکופا کپسول است که از اجتماع چند برچه به وجود آمده است مانند خشخاش و پامچال.

میوه ساده و مرکب: میوه‌ای که از یک برچه یا از برچه‌های به هم چسبیده به وجود آمده باشد میوه ساده می‌نامند مانند هلو، پرتقال. میوه‌ای که از گل‌های مستقل کنار هم نتیجه شده باشد، میوه مرکب می‌گویند مانند: آلاله و تمشک.

در بعضی از گیاهان آنچه را که میوه نامیده می‌شود تخمدان رشد یافته نیست بلکه سایر اندام‌های گل است که بزرگ و آبدار و پراندوخته می‌شود که به آن‌ها میوه‌های کاذب می‌گویند مانند توت، شاه‌توت، بادام هندی، آناناس و ...

فعالیت عملی ۲-۳:

انواع میوه‌های گیاهان را جمع‌آوری و شناسایی نمایید.

شکل ۱۶-۳- انواع میوه‌های خشک شکوفا

فعالیت عملی ۳-۳:

با راهنمایی مربیان خود انواع ریشه، برگ، ساقه و میوه را از منطقه خود جمع‌آوری نموده و نامگذاری نمایید.

فعالیت عملی ۳-۴:

انواع گل موجود در منطقه خودتان را جمع‌آوری نموده و اجزای آن را بررسی (پوشش، پرچم، مادگی) و دیاگرام‌های آن‌ها را ترسیم کنید.

خودآزمایی

- ۱- برچه چیست؟ انواع برچه‌ها را در گیاهان مختلف معرفی کنید.
- ۲- گیاهانی که با باد گرده‌افشانی می‌کنند چه سازگاری‌هایی حاصل کرده‌اند؟
- ۳- چرا وقتی در تشکیل دانه دو فرد شرکت دارند نسبت به موقعی که یک فرد شرکت می‌کند، برتری و امتیاز بیشتری در نظر می‌گیریم؟
- ۴- جفت‌بندی چیست؟ انواع آن را نام ببرید.
- ۵- تشکیل میوه را به طور خلاصه شرح دهید.
- ۶- تخم‌ضمیمه چگونه بوجود می‌آید؟
- ۷- میوه‌های سته و شفت را توضیح دهید.
- ۸- گل‌آذین خوشه را با رسم شکل توضیح دهید.

انتقال مواد

هدف‌های رفتاری: پس از پایان این فصل از فراگیر انتظار می‌رود:

- ۱- جابه‌جایی شیره خام در گیاه را توضیح دهد.
- ۲- جابه‌جایی شیره پرورده در گیاه را توضیح دهد.

ریشه‌ها، آب و مواد محلول را به کمک تارهای کشنده خود از خاک می‌گیرند و به سلول‌های پوست منتقل می‌کنند. سلول‌های پوست ریشه این مواد را به آوندهای چوبی می‌رسانند. از میان آوندهای چوبی مواد محلول که شیرهی خام نام دارد به سوی برگ‌ها هدایت می‌شود. در برگ‌ها ضمن عمل غذاسازی، شیره خام به شیرهی پرورده تبدیل شده و از آنجا از راه آوندهای آبکشی در همه بخش‌های گیاه توزیع می‌شود.

نقش آب در گیاه

بیش از ۹۰ درصد از آبی که وارد گیاه می‌شود، به‌صورت بخار از طریق روزنه‌های هوایی و کمتر از ۵ درصد آن از طریق لایه کوتیکول (در صورتی که نازک باشد) به اتمسفر برمی‌گردد. دفع آب به‌صورت بخار از گیاه تعرق نام دارد.

مقدار تعرق بسیار بیشتر از تصور ماست. برای مثال هر بوته از ذرت رسیده در هر هفته ۱۵ لیتر آب به‌صورت بخار از دست می‌دهد. یک درخت برای تولید ۴۵۰ کیلوگرم چوب، حدود ۴۵۰ لیتر آب مصرف می‌کند و یک درخت پر برگ مانند غان که ۲۰۰/۰۰۰ برگ دارد در فصل رویش در هر روز بین ۷۵۰ تا ۳۸۰۰ لیتر آب از دست می‌دهد. اگر قرار می‌بود آدمی مانند گیاه آب مصرف کند یک انسان متوسط می‌بایست روزانه ۳۸ لیتر آب بنوشد.

چرا در فرایندهای زیستی میزان مصرف آب تا این حد بالاست؟ آب ۹۰ درصد وزن سلول‌های

جوان را تشکیل می‌دهد، هزاران واکنش آنزیمی و فعالیت‌های شیمیایی دیگر در آب رخ می‌دهند. سطوح خارجی سلول‌های درون برگ، یعنی سطوحی که با حفرات داخل برگ تماس دارند باید مرطوب باشند، زیرا از طریق همین لایه مرطوب است که دی‌اکسیدکربن لازم برای فتوسنتز از هوا به درون سلول‌های برگ انتشار می‌یابد. آب همچنین عامل تورژانس سلول‌هاست که خود موجب استحکام و تردی گیاهان علفی و شاخ و برگ‌های جوان درختان می‌شود. گیاهان، به‌ویژه گیاهان نواحی بیابان، با تفرق مقداری آب، از افزایش گرمای درونی خود می‌کاهند، بنابراین آب برای تعدیل گرمای درونی گیاه نیز ضرورت دارد. البته اگر دمای محیط خیلی بالا باشد، روزنه‌های هوایی بسته می‌شوند و از پژمردگی گیاه جلوگیری می‌کنند. دفع آب به‌صورت بخار از یک سو و جذب آن از سوی دیگر موجب به جریان افتادن شیرهی خام و پرورده در گیاه می‌شود. مقدار ناچیزی از آب نیز در فرایند فتوسنتز مصرف می‌شود.

شیرهی خام

محلول یونی بسیار رقیق به غلظت کمتر از یک گرم در لیتر و pH ۵/۵ تا ۶ که به‌وسیله ریشه جذب و در آوندهای چوبی هدایت می‌شود، شیرهی خام نام دارد. به علت تبادلاتی که میان آوندهای چوبی و سلول‌های اطراف صورت می‌گیرد، علاوه بر آنچه که توسط تارهای کشنده جذب شده در شیرهی خام مواد متفاوت دیگری نیز موجود است.

چگونه آب و مواد محلول از ریشه که در عمق ۳ تا ۶ متری یا بیشتر از سطح زمین قرار دارد به برگ‌هایی که ممکن است فاصله‌ی آن‌ها تا زمین ده‌ها متر باشد، برسد؟ می‌دانیم که آوندهای چوبی در گیاه شبکه پیوسته‌ای را تشکیل می‌دهند. این لوله‌ها از ریشه‌های جوان آغاز شده، از ساقه می‌گذرند و سرانجام تا باریکترین رگبرگ‌های برگ ادامه می‌یابند. ورود آب و مواد محلول از محیط به این سیستم لوله‌ای پیوسته، از طریق تارهای کشنده‌ی ریشه، طبق پدیده‌ی اسمز انجام می‌شود. این که چه عواملی باعث صعود شیرهی خام در لوله‌های آوندی می‌شود از گذشته‌های دور مورد بحث دانشمندان بوده است. در ابتدا تصور می‌شد که آوندهای چوبی در عمل هدایت نقش فعال دارند، ولی چگونگی تکوین این آوندها نشان می‌دهد که سلول‌های تشکیل‌دهنده‌ی آن‌ها به‌زودی هسته و سیتوپلاسم خود را از دست می‌دهند و عمل آوندهای چوبی تنها مکانیکی بوده و راهی برای عبور شیرهی خام به‌شمار می‌آیند.

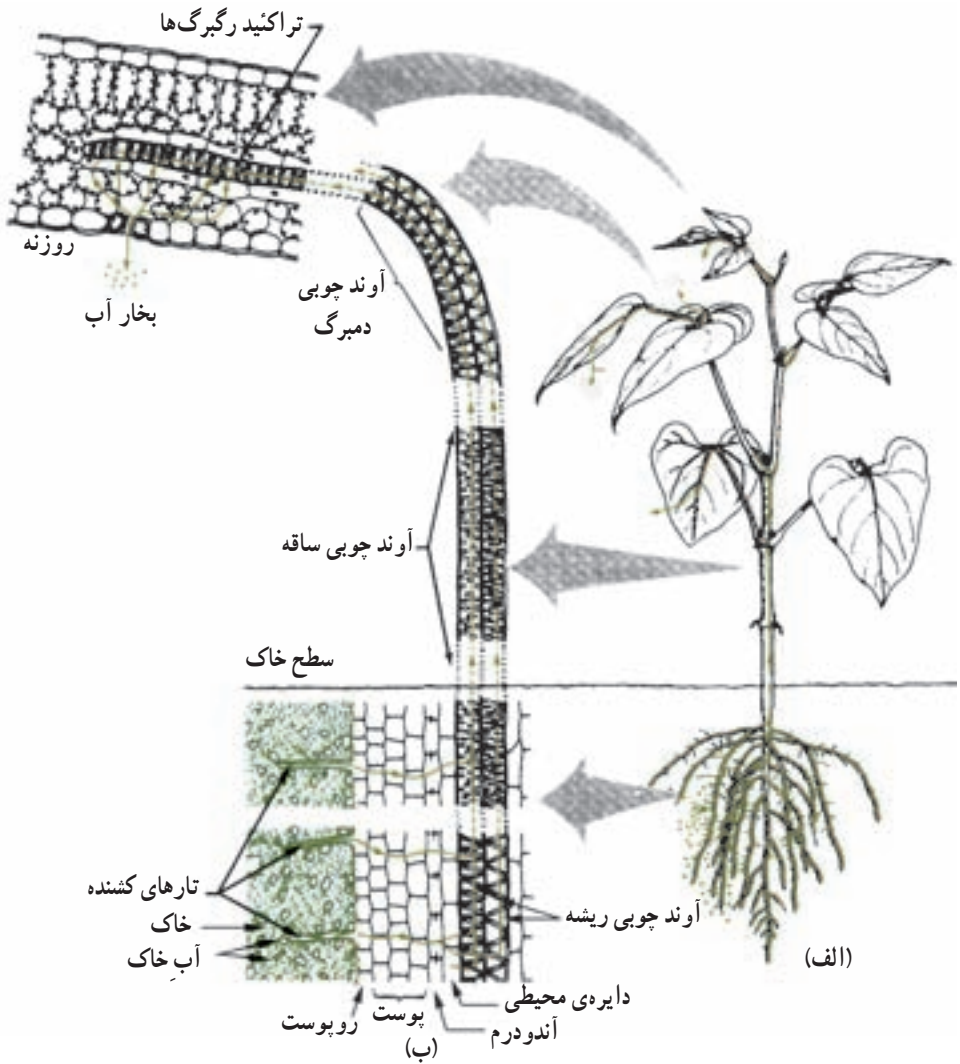
آزمایش‌های انجام شده نشان می‌دهد که عوامل مؤثر در صعود شیرهی خام در آوندهای چوبی

از این قرار هستند :

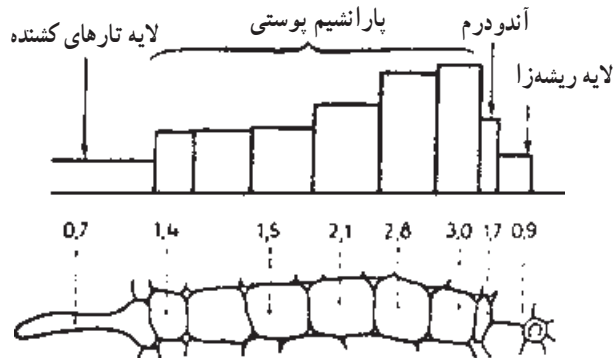
الف — تعرق: نیروی کششی که در اثر خروج بخار آب از برگ‌ها و ساقه‌های جوان پدید می‌آید، دلیل قانع‌کننده‌ای برای صعود شیره‌ی خام در آوندهای چوبی است. اثر تعرق در صعود شیره‌ی خام به خاصیت چسبندگی مولکول‌های آب وابسته است. هر مولکول آب قطبی بوده و از نظر الکتریکی در یک سمت اندکی مثبت و در سمت دیگر اندکی منفی است، به همین مناسبت وقتی سر مثبت یک مولکول آب به سر منفی مولکول دیگر آب نزدیک شود، یک پیوند هیدروژنی ضعیف، مولکول‌ها را نسبت به هم پیوسته نگه می‌دارد. این خاصیت سبب می‌شود مولکول‌های آب به دیواره‌ی لوله‌های موئین (لوله‌های بسیار باریک نظیر آوندهای چوبی) بچسبند و نیز نسبت به هم پیوستگی داشته باشند.

وقتی آب از سلول‌های مزوفیل برگ بخار شد، از راه روزنه‌های هوایی به خارج از گیاه انتشار می‌یابد، میزان آب آن سلول‌ها نسبت به سلول‌های مجاور کاهش می‌یابد. به این علت آب از سلول‌های مجاور از راه اسمز به سلول‌هایی که آب از دست داده‌اند، رانده می‌شود. این عمل در سلول‌های مزوفیل ادامه می‌یابد تا آن‌که به یک دسته آوند چوبی برسد. به این ترتیب سلول‌های مجاور این آوندها، آب از دست رفته را از این لوله دریافت می‌کنند. همان‌طور که می‌دانید آوندهای کوچک به آوندهای چوبی بزرگتر و این آوندها به آوندهای اصلی ساقه و آوندهای اخیر به آوندهای چوبی ریشه متصل هستند. بنابراین وقتی یک مولکول آب به صورت بخار از برگ خارج می‌شود، ستونی از مولکول‌های آب به دنبال آن به حرکت درمی‌آیند و چون بین مولکول‌های آب پیوستگی وجود دارد و شبکه آوندهای چوبی نیز پیوسته است، شیره‌ی خام از ریشه به سوی برگ‌ها کشیده می‌شود. گاهی بیدایش حباب‌های هوا در لوله‌های آوند چوبی پیوستگی مولکول‌های آب را به هم می‌زند و مانعی در صعود آب به وجود می‌آید. این امر به ندرت مشکل‌آفرین است زیرا در صورتی که حباب‌ها کوچک باشند به زودی حل شده و از میان می‌روند، حباب‌های بزرگ به ندرت در معدودی از لوله‌ها تشکیل می‌شوند.

ب — فشار ریشه‌ای: هنگامی که شاخه‌ی بعضی درختان را همزمان با آغاز رویش آن‌ها در فصل بهار قطع می‌کنند (هرَس)، از سطح مقطع آن‌ها آب خارج می‌شود. مقدار این آب در سطح مقطع ساقه مو نسبتاً زیادتر است و به آن اشک مو می‌گویند. علت خروج آب را از این شاخه‌ها فشار ریشه‌ای می‌دانند. اثر فشار ریشه‌ای در صعود آب به‌ویژه در تابستان به مراتب کمتر از تعرق است. فشار ریشه‌ای، نتیجه فشار اسمزی و فعالیت‌های حیاتی سلول‌های ریشه به‌ویژه آندودرم است. هرگاه تغییرات فشار اسمزی را به ترتیب از لایه تارهای کشنده تا سلول‌های آندودرم (شکل ۲-۴)

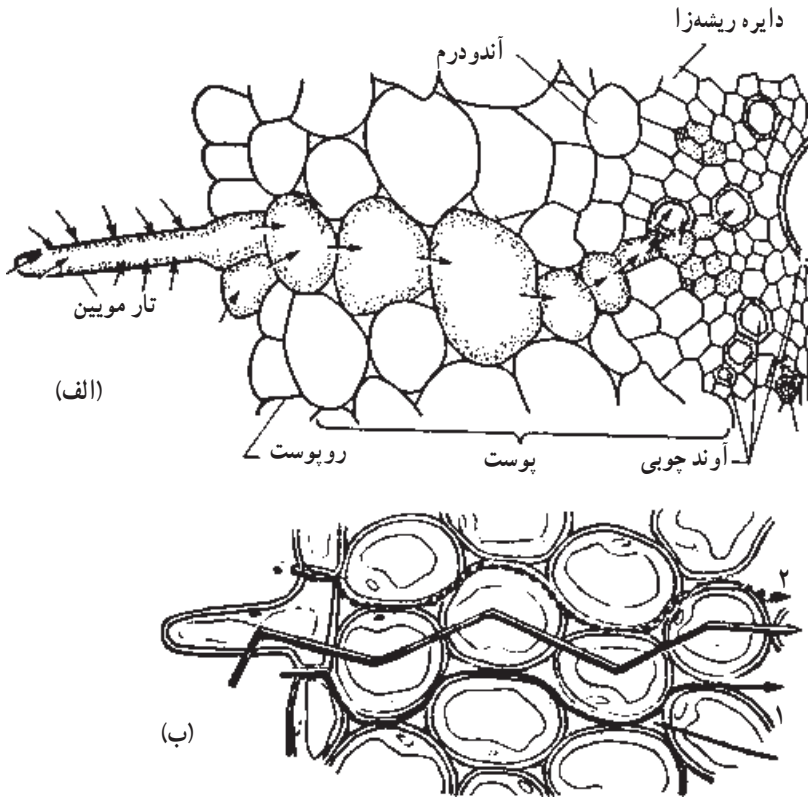
شکل ۱-۴ الف - طرحی از مسیر حرکت آب در یک گیاه کامل لوبیاء، ب - جزئیات این حرکت در مسیر آوندهای چوبی

شکل ۲-۴ - تغییرات فشار اسمزی از لایه تارهای کشنده تا آوندهای چوبی برحسب اتمسفر

بررسی کنیم، می‌بینیم که فشار اسمزی تا آندودرم به تدریج افزایش می‌یابد. بنابراین طبیعی است که حرکت شیره خام از تارهای کشنده تا درون پوست بر طبق قوانین اسمزی انجام شود. در سلول‌های آندودرم فشار اسمزی ناگهان کاهش می‌یابد و در این جا حرکت شیره خام مستلزم انتقال فعال است. سلول‌های آندودرمی به طریق فعال شیره خام را از سلول‌های پارانشیم پوست گرفته و به دایره ریشه‌زا می‌رانند تا از آن جا وارد آوندهای چوبی شود.

عبور آب تا اندازه‌ای از راه سیتوپلاسم سلول‌ها و تا اندازه‌ای از فضاهای بین سلول‌ها و دیواره‌ی سلول‌هاست. آب و نمک‌های محلول از راه تارهای کشنده وارد گیاه می‌شود و از آن جا از راه سلول‌های پارانشیم پوستی تا لایه آندودرم پیش می‌رود. حلقه نفوذناپذیر کاسپاری در سلول‌های آندودرم سبب می‌شود که آب و مواد محلول از طریق سیتوپلاسم این سلول‌ها به آوندهای چوبی راه یابند. در این جاست که سلول‌های آندودرمی نقش زیستی خود را به‌ویژه برای عبور دادن مواد محلول، ایفا می‌کنند.

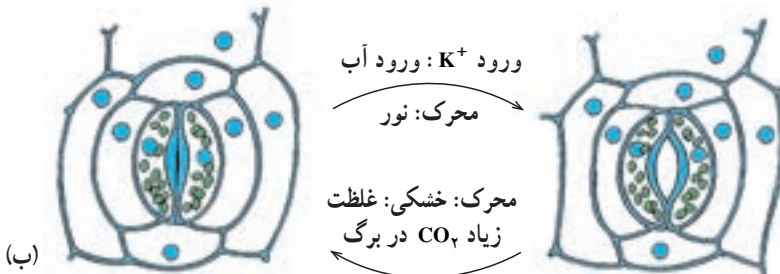

شکل ۳-۴- طرح عبور آب از تار کشنده به آوندهای چوبی (الف). راه درون سیتوپلاسمی، (ب). راه انتشار آزاد: از سطح دیواره و از درون دیواره

تنظیم مقدار تعرق

در تشکیل هر روزنه هوایی دو سلول لویبایی شکل به نام سلول‌های نگهدارنده روزنه شرکت می‌کنند. این سلول‌ها دیواره انعطاف‌پذیری دارند و ضخامت آن‌ها در سمت روزنه بیشتر است. این تفاوت در ضخامت دیواره سبب می‌شود تا با تغییر مقدار تورژسانس این سلول‌ها، روزنه باز یا بسته شود. وقتی فشار تورژسانس (تورم) سلول‌ها کم باشد، روزنه بسته می‌شود و زمانی که فشار آن بالا باشد، روزنه باز می‌شود.

روش باز شدن روزنه‌های هوایی را می‌توان این چنین توضیح داد. سلول‌های نگهدارنده روزنه به طریق فعال از سلول‌های اپیدرمی مجاور خود یون‌های پتاسیم و کلر را جذب می‌کنند. این امر سبب می‌شود که فشار اسمزی سلول‌های نگهدارنده روزنه بالا رود. در نتیجه این عمل، آب از سلول‌های اپیدرمی به سلول‌های نگهدارنده رانده می‌شود و سلول‌های نگهدارنده به حال تورژسانس درمی‌آیند و باز می‌شوند. برای بسته شدن روزنه‌های هوایی عمل عکس انجام می‌شود.

روزنه‌ی باز و تورژسانس زیاد خروج پتاسیم: خروج آب روزنه‌ی بسته و تورژسانس کم

شکل ۴-۴- الف - شمای روزنه؛ ب - طرحی که در آن مکانیسم‌های باز و بسته شدن یاخته‌های محافظ روزنه خلاصه شده است. گرفتن یا از دست دادن K^+ که با انتقال فعال انجام می‌شود، ورود اسمزی آب را به همراه خواهد داشت.

شیره پرورده

مایعی که در آوندهای آبکشی جریان دارد شیرهی پرورده نامیده می‌شود. شیرهی پرورده به مراتب غلیظ‌تر از شیرهی خام است. (غلظت آن حدود ۱۵ تا ۲۵ گرم در لیتر است) زیرا که مقدار چشم‌گیری از آب موجود در شیرهی خام بر اثر تعرق از میان می‌رود و با انجام فتوسنتز در برگ، مقدار دیگری از آب موجود در شیرهی خام مصرف شده و ترکیبات آلی به آن اضافه می‌شود. بنابراین شیرهی پرورده حاوی ترکیبات آلی فراوان است که ضمن فرایند فتوسنتز در برگ‌ها ساخته شده‌اند. مهم‌ترین ترکیبات موجود در شیرهی پرورده مواد قندی به‌ویژه ساکاروز است. مواد نیتروژن‌دار آلی مانند اسیدهای آمینه و عناصری مانند کلسیم، پتاسیم و منیزیم نیز در شیرهی پرورده یافت می‌شوند. pH شیرهی پرورده از ۷ تا ۸ تغییر می‌کند.

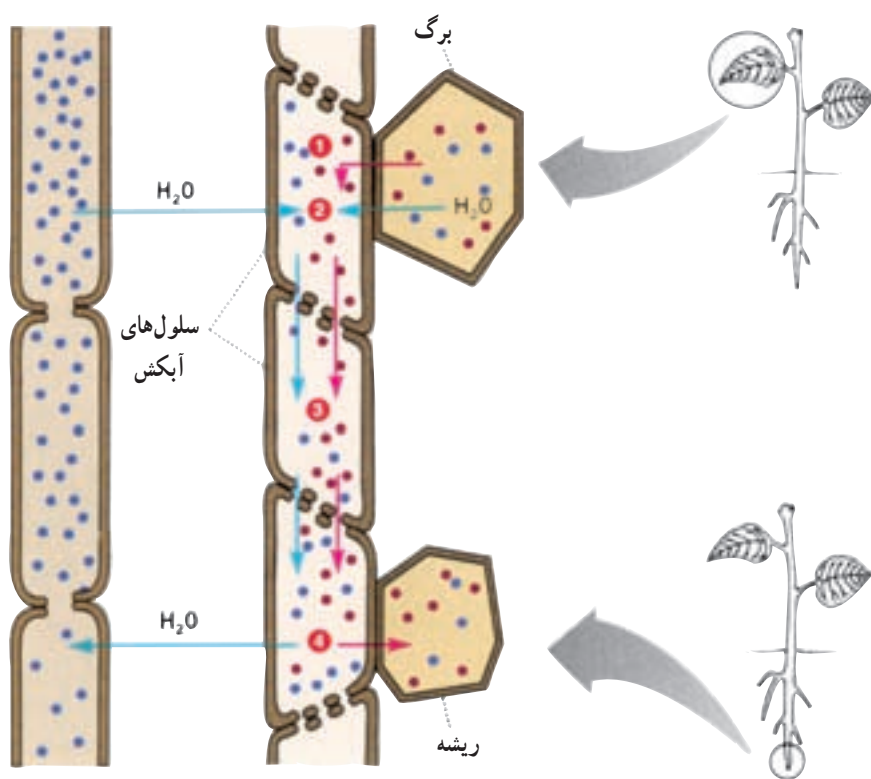
بیشتر اطلاعاتی که درباره‌ی شیرهی پرورده به‌دست آمده به کمک عناصر رادیواکتیو و استفاده از حشرات کوچکی به‌نام شته بوده است. برای مثال یک ماده قندی نشان‌دار (دارای عنصر رادیواکتیو) را در زمانی مشخص در نقطه‌ی معین به برگ وارد می‌کنند و زمان رسیدن این ماده را به نقطه‌ی دیگر اندازه گرفته و با توجه به فاصله دو نقطه سرعت حرکت شیرهی پرورده را محاسبه می‌کنند. شته‌ها خرطوم لوله مانند و ظریف خود را تا رسیدن به درون آوندهای آبکشی، در برگ یا ساقه جوان فرو می‌برند. فشار تورژانس موجود در آوندهای آبکشی سبب می‌شود که مایع درون این آوندها وارد خرطوم و سپس دهان و لوله گوارش این حشرات گردد. در مطالعات، شته‌ها را بی‌حس می‌کنند و خرطوم آن‌ها را به گونه‌ای قطع می‌کنند که قسمت عمده‌ی آن در جای فرو رفته باقی بماند. به این ترتیب مایع درون آوندهای آبکشی به‌طور پیوسته از این لوله‌های ظریف خارج و برای مطالعه و بررسی جمع‌آوری می‌شود.

مدت‌ها تصور می‌شد که شیرهی پرورده در آوند آبکشی، از سلولی به سلول دیگر به طریق انتشار ساده جریان می‌یابد، اما معلوم شده که سرعت حرکت شیرهی پرورده به مراتب بیشتر از سرعت انتشار ساده است (در حدود ۱۰ تا ۱۰۰ سانتی‌متر در ساعت). بنابراین علاوه بر پدیده‌ی انتشار عوامل دیگر در جریان یافتن شیرهی پرورده دخالت دارند.

امروزه یکی از علت‌های جریان شیرهی پرورده را این‌گونه توضیح می‌دهند: ابتدا قندهای ساخته شده در سلول‌های برگ به طریق انتقال فعال وارد لوله‌های آبکشی در باریک‌ترین رگی‌ها می‌شود. این امر باعث می‌شود که غلظت در این لوله‌ها بالا رود و آب به طریق اسمزی وارد آن‌ها شود. فشار تورژانس که به این ترتیب در لوله‌های آبکشی برگ پدید می‌آید، باعث می‌شود که

شیره‌ی پرورده به همین ترتیب در این لوله‌ها به سوی اندام‌های مصرف‌کننده پیش رود. در اندام‌های مصرف‌کننده، مواد غذایی (به‌طور عمده ساکاروز) به طریق فعال از نوک آوندهای آبکشی وارد سلول‌های این اندام‌ها می‌شود. به دنبال این عمل آب نیز از این آوندها خارج و وارد آوندهای چوبی شده و همراه آن‌ها به برگ می‌رود تا جریان از نو آغاز شود.

عامل دیگر توانایی زیستی سلول‌های آبکشی است. هرگاه آوندهای آبکشی را به کمک گرما یا مواد شیمیایی بکشیم، حرکت شیره‌ی پرورده متوقف می‌شود. این امر نشان می‌دهد که سلول‌های زنده آبکشی نیز در هدایت شیره‌ی پرورده نقش فعال دارند.

شکل ۴-۵- جابه‌جایی شیره‌ی پرورده

فعالیت عملی ۱-۴ :

مشاهده‌ی تعرق در گیاهان و اثر عوامل محیطی (حرارت، نور، رطوبت، وزش باد) در شدت تعرق

وسایل و مواد لازم:

۱- دو ظرف شیشه‌ای استوانه‌ای نسبتاً باریک و بلند و مدرج

۲- یک شاخه از گیاه حُسن یوسف

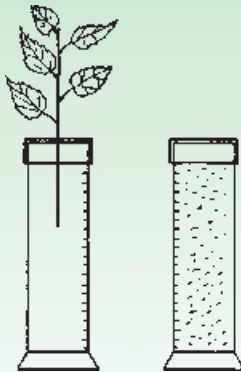
۳- پنکه و بخاری برقی

۴- ورق کاغذ آلومینیومی یا ورق پلاستیک

۵- محلول کلرید کُبات

آزمایش ۱

دو ظرف شیشه‌ای استوانه‌ای مدرج (باریک و بلند) را تا بالاترین بخش مدرج شده، از آب پر کنید. دهانه‌ی شیشه‌ها را با کاغذ آلومینیومی و یا پلاستیک ببوشانید و آن را با نخ، محکم ببندید. این کار برای جلوگیری از تبخیر آب ظرف است. از سوراخ کوچکی که در وسط یکی از سرپوش‌ها ایجاد کرده‌اید، یک شاخه گیاه حُسن یوسف به داخل آب وارد کنید. (این شاخه‌ی گیاه، باید چندین برگ نیز داشته باشد.) این دو ظرف را در کنار یکدیگر در اتاق آزمایشگاه قرار دهید، پس از مدتی پایین رفتن سطح آب را در آن دو با یکدیگر مقایسه کنید و بنویسید.

شکل ۴-۶ - بررسی تعرق در گیاه

پرسش

- ۱- علت پایین رفتن سطح آب، در ظرفی که گیاه در آن قرار داشته به چه پدیده‌ای مربوط است؟
- ۲- ظرفی که در آن گیاه وجود ندارد، چه نقشی در آزمایش دارد؟

آزمایش ۲

دو ورق کاغذ صافی را به درون محلول کلرید کُبالت فرو می‌بریم، سپس دو ورق مذکور را خشک کرده، یک برگ از آن را در سطح زیرین و دیگری را در سطح رویی برگ گیاه حُسن یوسف قرار دهید و آن‌ها را با گیره محکم کنید. پس از مدتی که ظرف آزمایش را به حال خود گذاشتید، ورق کاغذ آغشته به کلرید کُبالت را از سطح برگ جدا کنید و مشاهده نمایید.

- ۱- علت بوجود آمدن نقاط پراکنده‌ی رنگی در سطح دو ورق کاغذ آغشته به کلرید کُبالت چیست؟
- ۲- چرا در ورق کاغذی که در سطح روی برگ گیاه قرار داشته، تعداد نقاط پراکنده رنگی کمتر است؟

آزمایش ۳

چند ظرف آزمایش را طبق شرح گذشته تهیه می‌کنیم و در محل‌های مختلف با شرایط مختلف قرار می‌دهیم:

- ۱- در اتاق معمولی آزمایشگاه
 - ۲- در محیط بسیار تاریک
 - ۳- در محیط بسیار مرطوب
 - ۴- در مقابل یک منبع حرارتی (بخاری برقی)
 - ۵- در مقابل باد (پنکه)
 - ۶- در مقابل نور شدید آفتاب و یا نور شدید یک لامپ
- در هر یک از شرایط، میزان پایین رفتن سطح آب را در ظرف محتوی گیاه یادداشت کنید و با ظرفی که در شرایط معمولی اتاق آزمایشگاه قرار داده بودید، مقایسه

و نتیجه‌گیری کنید.

پرسش

- ۱- در چه شرایطی شدت تعرق زیاد می‌شود؟
- ۲- چرا شدت تعرق در شرایط ... افزایش می‌یابد؟
- ۳- محل‌های انجام عمل تعرق در کجای برگ قرار دارند؟
- ۴- علت رنگین شدن بعضی از نقاط در کاغذ آغشته به کلرید کبالت چیست؟
- ۵- در کدام سطح برگ، تعداد روزنه‌ها بیشتر است؟

فعالیت عملی ۲-۴:

مشاهده‌ی پدیده‌ی انتشار

وسایل و مواد لازم:

۱- محلول غلیظ پرمنگنات (و یا جوهر غلیظ)

۲- بشر - لوله شیشه‌ای - قطره چکان

چگونگی انجام آزمایش:

۱- تقریباً $\frac{2}{3}$ از گنجایش بشر را از آب پر کنید.

۲- یک لوله‌ی شیشه‌ای را به داخل آن فرو ببرید و به ته بشر بچسبانید.

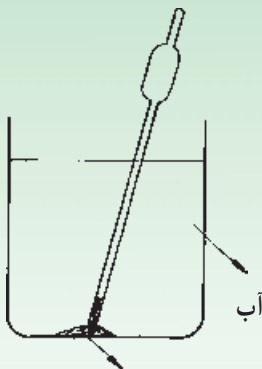
۳- با یک قطره چکان، چند قطره پرمنگنات غلیظ

(و یا جوهر غلیظ) به داخل لوله شیشه‌ای بریزید. سپس

لوله را به آرامی از آب خارج کنید.

۴- بشر را به حال خود گذارید و پدیده انتشار

ماده رنگی را در آب مشاهده کنید.

قطره پرمنگنات غلیظ

شکل ۴-۷

فعالیت عملی ۳-۴ :

مشاهده‌ی پدیده‌ی آسمز

وسایل و مواد لازم:

۱- کاغذ سلوفان (معمولاً به صورت لوله در آزمایشگاه‌ها موجود است)

۲- بشر - لوله شیشه‌ای

۳- شکر

۴- چوب پنبه در بطری و نخ قرقره

۵- پایه‌ی فلزی

چگونگی انجام آزمایش:

۱- قطعه‌ای از کاغذ سلوفان به طول تقریبی ۷ سانتی‌متر قطع کنید و آن را در آب قرار دهید تا نرم شود. انتهای آن را با نخ محکم ببندید و یک کیسه درست کنید.

۲- داخل کیسه را از آب قند غلیظ پر کنید.

۳- به دهانه‌ی کیسه، یک چوب پنبه که از درون آن یک لوله‌ی شیشه‌ای نازک عبور داده‌اید وصل کنید و با نخ محکم ببندید. چوب پنبه باید به اندازه‌ی در آب قند فرو رود که سطح آب قند در ابتدای لوله‌ی شیشه‌ای که از چوب پنبه خارج است، قرار گیرد.

۴- یک کاغذ مدرج (میلی‌متری) روی لوله شیشه‌ای متصل کنید و سطح آب قند را در این مرحله با گذاشتن علامت O مشخص کنید.

۵- کیسه‌ی محتوی آب قند را در یک ظرف پر از آب مقطر (آب خالص) قرار

دهید.

وسیله را به پایه‌ای متصل کنید و دستگاه را به حال خود بگذارید.

۶- پس از ده دقیقه سطح آب قند را مشاهده کنید و مشاهده خود را یادداشت

کنید.

۷- با قراردادن میزان الحرارة، درجه‌ی حرارت آب داخل بشر را مشخص و

سپس آن را با آب گرم‌تر تعویض کنید و تغییر حاصل را مشاهده و یادداشت کنید.

۸- برای این آزمایش، بهتر است یک دستگاه مشابه درست کنید و در درون

کیسه سلوفان آب مقطر بریزید و نتیجه را مشاهده و با نتیجه آزمایش قبل مقایسه کنید.

(این آزمایش را آزمایش کنترل می‌گوییم)

برای بررسی کیفیت اسمز در گیاهان، می‌توان آزمایش ساده‌ی دیگری ترتیب داد.

وسایل و مواد لازم:

۱- بشر و چاقو (اسکالپل)

۲- قند (یا شکر)

۳- هویج

طرز عمل:

۱- با چاقو (اسکالپل) ته هویج را به‌طور افقی قطع کنید.

۲- با نوک اسکالپل، داخل هویج را به آرامی سوراخ کنید. (دقت کنید بدنه‌ی هویج سوراخ نشود.)

۳- داخل حفره‌ی ایجاد شده در هویج، مقداری آب قند غلیظ بریزید. (سطح آب قند را مشخص کنید.)

۴- هویج را داخل یک بشر پر از آب مقطر قرار دهید.

۵- پس از نیم‌ساعت (یا بیشتر) سطح آب قند داخل هویج را مشاهده کنید و نتیجه را بنویسید.

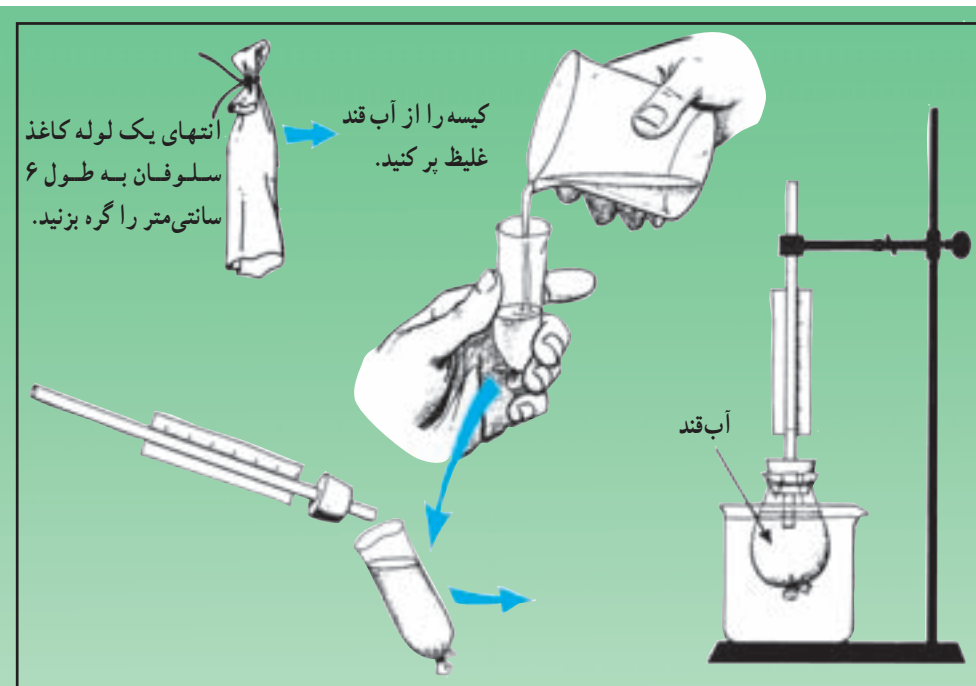
پرسش

۱- چرا برای آزمایش، کاغذ مخصوص (سلوفان) به کار می‌بریم؟

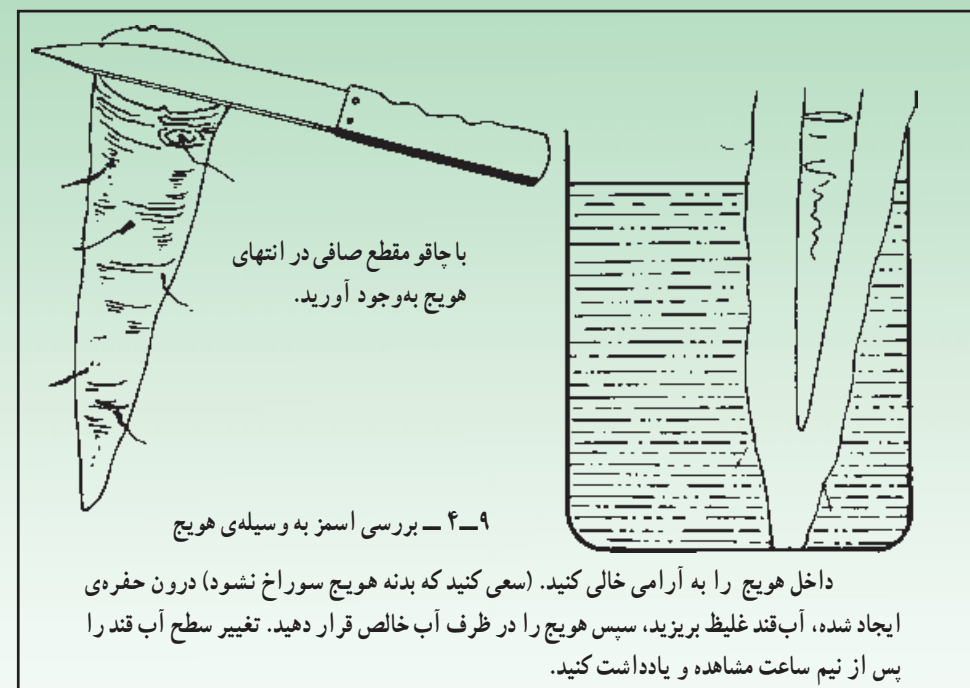
۲- چرا سطح آب قند در لوله شیشه‌ای بالا می‌رود؟

۳- پدیده اسمز چه پدیده‌ای را در سلول‌های زنده توضیح می‌دهد؟

شکل ۸-۴ - بررسی اسمز

خودآزمایی

- ۱- قسمت عمده آبی که به وسیله ریشه جذب می‌شود چه سرنوشتی دارد؟
- ۲- آب چگونه باعث تردی و استحکام اندام‌های گیاهان علفی می‌شود؟
- ۳- تعرق چگونه باعث صعود شیره‌ی خام در آوندهای چوبی است؟
- ۴- علت پیدایش حباب هوا در آوندهای چوبی کدام است؟
- ۵- یک آزمایش طراحی کنید که اثر فشار ریشه‌ای را در صعود شیره خام ثابت کند.
- ۶- چه عواملی در صعود شیره خام اخلاص می‌کنند؟
- ۷- روزه‌های هوایی چگونه بسته می‌شوند؟

